

עת"א 40247/09/14 - מדינת ישראל נגד זיאד אבו גויעד

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע	
בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ, אב"ד	01 אוקטובר 2014
כב' השופט י. צלקובניק	עת"א 40247-09-14
כב' השופטת י. רז-לוי	
<u>בעניין:</u>	מדינת ישראל
נגד	<u>העותרת</u>
<u>נוכחים:</u>	זיאד אבו גויעד
	ב"כ העותרת עו"ד יוחנני
	המשיב וב"כ עו"ד אבנר שמש

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב נדון ל-40 חודשי מאסר בגין ביצוע עבירות של שוד, קשירת קשר לביצוע פשע, פירוק חלקי רכב, שבל"ר ושתי עבירות של החזקת סכין. יצוין כי מדובר במאסרו השלישי של המשיב ולאחר שועדת השחרורים נעתרה לבקשתו לשחררו שיחרור מוקדם על תנאי, הוגשה העתירה שבפנינו.

טענתה העיקרית של העותרת הינה כי החלטת ועדת השחרורים אינה סבירה לאחר שהיא נתנה את המשקל הראוי להמלצות ועדת האלמ"ב, המלצות שיש בהן כדי להראות שהמשיב לא עמד בנטל להוכיח כי לא יסכן את הציבור או את משפחתו במידה וישוחרר ממאסרו.

ב"כ המשיב סבור כי אין מקום להתערב בהחלטת הוועדה בהיותה סבירה, בין היתר כיון שהוחלט על ידי גורמי התביעה לסגור את תיק החקירה שנפתח כנגד העותר, בחשד לאלימות במשפחה, נטען כי המשיב עבר הליך טיפולי בכלא ובהיותו מוגדר "רק" כפרופיל אלמ"ב, צדקה הוועדה בכך שהורתה בסופו של יום על שיחרורו של המשיב.

יצוין כי מדובר בגלגול שני של אותה פרשייה, לאחר שועדת השחרורים כבר הורתה על שחרורו של המשיב ביום 14/7/14 ובהחלטת ביהמ"ש זה מיום 22/7/14, הורינו לוועדה לשוב ולדון בעניינו של המשיב לאחר שתעיין גם בדו"ח ועדת האלמ"ב. ההחלטה נשוא עתירה זו ניתנה לאחר שהוועדה אכן עיינה בדו"ח ועדת האלמ"ב אך סברה כי אין בדוח זה כדי לשנות ממסקנותיה בהחלטתה הקודמת.

מן הסתם דו"ח וועדת האלמ"ב הינו דוח חסוי, אך גם הוועדה ציינה, כי מדובר בכך שוועדת האלמ"ב העריכה את מסוכנותו של המשיב כגבוהה ביותר. אכן, כתב האישום שהוגש כנגד המשיב איננו נוגע לאלימות במשפחה ועל כן, המשיב איננו מוגדר אלא כ"פרופיל אלמ"ב" והוועדה נתנה לעניין זה משקל רב. לטעמנו, גם כאשר אסיר מוגדר

כ"פרופיל אלמ"ב" וועדת האלמ"ב נותנת את חוות דעתה בפני הוועדה במסגרת סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, יש ליתן משקל להמלצותיה. נדמה, כי הוועדה טעתה כאשר סברה שהמשקל שיש לתת במקרה כזה הינו נמוך.

על וועדת השחרורים להשתכנע בטרם תשחרר אסיר שחרור מוקדם על תנאי, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא יסכן את שלום הציבור לרבות משפחתו. עיון בדו"ח של וועדת האלמ"ב מלמד, כי האסיר לא הרים נטל זה וכי נשקפת מסוכנות גבוהה ביותר ממנו במידה וישוחרר שחרור מוקדם. אכן, תיק החקירה בעניין זה נסגר, אולם לא ניתן להתעלם מהראיות המינהליות שהובאו לידיעת הוועדה המעידות על מסוכנות קונקרטיה הגלומה במשיב.

יתרה מכך, שגתה הוועדה כאשר סברה כי יש בתוכנית הפרטית שהציג המשיב כדי לתת מענה גם בתחום המשפחתי והזוגי. יש לזכור כי מדובר בתוכנית אשר כוללת אך שיחה אחת בשבוע, ולאור המסוכנות הגבוהה שנקבעה בדו"ח וועדת האלמ"ב איננו סבורים שדי בכך כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב בתחום זה, ואנו מפנים בעניין זה, בין היתר, לסיפא בדוח החסוי של וועדת האלמ"ב.

לאור כל האמור לעיל, אנו סבורים כי החלטת וועדת השחרורים אינה יכולה לעמוד ועל כן אנו מקבלים את העתירה ומבטלים את החלטת וועדת השחרורים.

**ניתנה והודעה היום ז'
תשרי תשע"ה,
01/10/2014 במעמד
הנוכחים.
ס.הנשיא, רויטל יפה-
כ"ץ
אב"ד**

יעל רז-לוי, שופטת

יורם צלקובניק, שופט

הוקלדעלידיטובהשרגא